

Biz Türkiye Yiz

– Aysel TARCAN · 30 Ocak 2011

-----BiZ TÜRKİYE' YİZ-----

Biz TÜRKİYE'yiz.....

29.Ekim.1923' te kaldı yüreklerimiz..

ATAM doğrul yatağından da bir gör! Ne haldeyiz...!

Sizinle birlikte biz de ölseydik..Şanla, şerefle ve gururla şehit olup gömülseydik herbirimiz..

Mehmetçik Güneydoğu'da..Milletçe tuttuk nefesi.Yiğitlerimizin Anadolu'nun bağrından hep bir ağızdan
çınlar sesi..yer gök inler..Kıvalı kuzularımızın başlarında;

Denizin mavisinden,

Yaprağın yeşilinden,

Tankçısında siyahından,

En önde gideninde ise, yürek kırmısından fesi..

Bölünmez tarih sürdükçe bu vatan

Ne kanlar döktü, toprak altında yatan.

Biliyorum ki! Kabrinde rahat değilsin ATAM..

Aysel'in oğlu Berkan, Diyarbakır' da, Kulede nöbette

Emine'nin oğlu Cüneyt Lice'de mücadelede...

Annesi düşünmekten oğlunu..ne doğru dürüst iki yudum ekmeğini boğazından tadıyla geçirebilmiş ve
ne de yüreği kana kana suyunu içebilmiş..ne de uykularını deliksiz uyuyabilmiş..Dayanamayıp daha
kırkbeşine gelmeden kalbine yenik düşmüş ve şimdi kara yerde....Aslan oğlunun, teskeresine iki ay
kalmışken..Yavrusunu kucaklayamadan..Sormuş Cüneyt elinde belgesiyle eve döndüğünde..Annem
nerde? ..Haykırmış tüm gücüyle..hiç kimsede ses yok..diyememişler. Köy avlusunda nutku tutulmuş
herkesin..yüreğini kor sarmış oğulun....Annem öldü desenize.Anlamıştım...uzun süredir sesi soluğu
çıkıyordu zaten....

Şimdi kardeşi onunla aynı kaderde..O da Anadolunun yanık bağrında..Seksenlik babaannesinin iki gözü
iki çeşme..Ağlama nene diyor Samet...Bir evde bir ölüm bir acı yeter..Ben sağsalım döneceğim..Yüreğini
serin tut.....

Her biri bu vatanda evlat....

Nalan'ın oğlunun er mekanı, Hozat,

Suruç'ta Hande'nin nişanlısı Murat..
Dayan! Gamı, kederi yüreğinden at...

Mehmetçik Güneydoğu'da;
Dedesinin doğduğu yurdunda
Babası Trakya'lı, Annesi Egeli olsada
Ne fidanlar yatıyor boylu boyunca, kanla kazanılmış bu toprağın altında. Nice canlar gidiyor bu uğurda...
Ha İstanbul, ha Mardin, ha Diyarbakır, ha Bursa, ha Kocaeli
Ya da ülkemizin başka bir ili,
Değil mi ki cehaletin pusuda sardırılmış eli
Bu, asla bu Vatanın evlatlarının işi değil
Bu tamamiyle dış mihrakların TÜRKİYEMİZ üzerindeki çıkara dayanan emeli.

Ey Anadolium, ATAM'ın size
Değil miydi? Unuttunuz mu?
İlk fetih yolu....

Ey! Dağdaki nefsi çalınmış, ömrü biçilmiş kul..
Ey! Canını hiç uğruna verme, deden kimmiş bul.
Herbirimizin dedesi Çanakkale' de koyun koyuna yatmıyor mu bir sor.
Nedir bu kavgan, bir evde bir baba yeter, kardeşini kıskanma, görme hor..

Tankçı Emrah Mersin'li, Hakan Aydın'lı, Gürsel Edirne'li, Reşit, Şanlıurfalı, İsmet Bursa'lı, Tolga
Eskişehir'li....Gencay Kırklarel'li...
Herbiri değil mi ki, bu kutsal vatanın mert delikanlıları....Evleri değil midir sarmaş dolaş yattıkları
koğuşları..Herbirinin cepkeninde birbirlerinin adresleri..sevdalılarının resimleri..

Mehmetçik Güneydoğu'da;
Üstelik bir çok genç gönüllü orda
Kötü tohum yok onların ve elleri öpülesi komutanlarının düşüncelerinde....

Hikmet'in ablası evli boşnakla. Metin'in halası sözlenmiş arnavutla...Necmi'nin kızkardeşi söz
hazırlığında çerkezle...Volkan'ın yeğeni bir laza sevdalanmış..Fırat'ın dayısı göçmenle nikah
işlemlerinde..Tolga'nın ağabeyi bir kürt kızına aşık olmuş ve valizi kaptığı gibi sevdiğinin yanına koşmuş
ve yerleşmiş Anadolu'ya.....İşte anlatmak istediğim bu ya.....

Nice öksüz ve yetim kınalı kuzular
Pisi pisine kara toprağa girdiler
Daha sakal tıraşını olamadan.vitrinde çok beğendiği gömleği alıp giyemedi.Zar zor aldığı pantolonunu

keyifle sırtına sokamadan.Sevdiğinin hediyesini boynuna takamadan.Zafer madalyosu künyesiyle girdi
kara toprağa..

Nice delikanlı sığamadı tabutlara.
Ay-yıldızlı bayrak sevgili olup, sarıldı vücutlarına
Milyonlarca insan seli yanlarında
Gözyaşları ırmak olmuş, taşmış mezarlara..

Ahmet, eşi hamileydi ayrıldığında,
Adnan, eşini bebesiyle bıraktı baba ocağında.....
Herbiri dualarla, davullarla uğurlandılar asker ocağına..

Biri, gül kokulu anasına doyasıya sarılamadan.....
Biri, model aldığı babasını kucaklayamadan.....
Biri, bebesini okşayamadan.....
Biri, sevdalisine utancından dokunamadan.....
Her biri dönmek umuduyla vedalaştılar.....

Yaşamları çalındı, saygısızca ellerinden.....
Canları alındı, sorgusuzca bedenlerinden.....
Yükleri söküldü, bağlarından.....

Bu vatanda dostça, kardeşçe, insanca kenetlenerek, sırt sırta verip, mücadele etmek varken...Sevgide ve
kederde birleşip, engellerin üstesinden gelmek varken...Ne ister, kardeş kardeşten..

Dinsin artık! TÜRKİYE'mizin gözyaşları
Sönsün artık! Anadolu'nun yıllardır yanan bağı..
Yalvarırım akmasın kan,
Bırakın silahları.
Hepimiz değil miyiz bu güzel vatanın evlatları...
Uzak tutun ülkemizden şeytanları,
Sevindirmeyin, alkışlatmayın düşmanları...

Volkan Anadolium! Güneyiyle, Doğusuyla, İç Anadolu'suyla..Anadollum,
Trakyalım, Egelim, Marmaralım, Karadenizlim, Akdenizlim
ATAM'ın sevgili evlatları,
Sizlere yoktur sözüm..
İşte budur özüm.
Bu vatanda kardeş oldu kardeşten ayrı

Aysel'in yanan ve seven yreğindendir
İnsanlığa-Dostluęa-Barışa ÇAĐRI..

Saygılarımla..
Aysel Tarcan
29 EKİM 2009